

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 344. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm18334/facsimile.pdf (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Straf Rulde gjere RigeSkab for, hvad han levede af; men skønde allerede det er et smukt Tegn, var det dog endnu et Bævre, at Solon, som havde taget den Sed af Athenienserne, at de skulde holde hans Lovs i ti Aar, fandt det raadeligt at trise uderlands saa længe, før ei maatte at se sig nødt til (nu at løse dem fra Kædet *). Det Skiste viser nemlig, at Mængden nu begynde at gjøre sin Overmagt gjæbrude, og Mængden er altid ydelagtig, saa det Bedste, vi herfter kan vente at se, paa Lovet i Athenen, er et maageløst Pobel-Overkøb, og at vi ikke skaffes i denne Høventing, har Perseet i Fortællingen om Perseer-Krigen allerede lært os.

Nu var det, under en Krig mellem Megakles, Søn af den Alkmeon, Krofus havde forgeslet, og en vis Pyskurg, at Pisistrat, en simpel Borger-Mands Søn, greb Leiligheden til at besværgte Pobelten, saa han fik en Liv-Lagt, ved Hvilket hoorsaf han opkastede sig til Tyrann, men gjorde Alessingen Fortid og lod Meiten have sin Giænge **). Ser og Trediver Aar varede denne Underkuelse, dog ei uden Modstand, hvorved Pisistrat to Gange maatte komme og hans Søn Hippark tilfattede Livet, og derpaa var det, Alkmeoniderne og Pythia formaaede Spartanerne til at udbyrde den anden Viskitilde Hippias. Vel fik Spartanerne siden andre Tanter og vilde set Tyrannen tilbage i Triumph, men det forhindrede Soklles, fra Korinth, ved en Tale han holdt, og hvori han bad Spartanerne først indføre Tyranniet hos dem selv, før de vilde gjøre andre Stæder lykkelige dermed; thi gjorde den Tale end intet Indtryk paa Spartanerne, saa gjorde den desmeere paa deres Bunds-Fornædte, som ingenlunde, efterat Udanden var nævnet med sit rette Navn, vilde laane den deres Arm ***).

*) Herod. I. 29. II. 177.

**) Herod. I. 59.

***) Herod. I. 60-64. V. 55-56. 62-65. 90-95.

